

నా ఊరు

నేనెల్లిపోయానన్న బాధేమో
ఊరి మధ్య రావించెట్టు
ఆకులు రాల్చేసింది
తన అవసరం లేదనేమో
రచ్చబండ బీటలేసింది
గుడి మెట్టు చెరువు గట్టు
నాకోసమే
ఎదురుచూస్తున్నాయి
జామచెట్టు కేసిన ఊయల
కీరుచప్పుళ్ళ ఊసే లేదు
ఇక రాననుకున్నారో ఏమో
అయినవాళ్ళు కొందరు
చెప్పకుండానే దాటిపోయారు
ఇప్పుడా ఊరు
నా చరిత్రకి
శిథిల సాక్ష్యం గా మాత్రమే మిగిలింది
తిరిగి వెళ్ళక పోయినా బావుండేది
జ్ఞాపకాల్లో అయినా
సజీవం గా ఉండేది నా ఊరు

-- రాధిక